

L. JUNEK, *Maternité du Port-Royal*. Zagreb, Moderna galerija

Babić). Priredio samostalnu izložbu u Salonu »Ulrich« 1925. Iste godine otišao u Pariz gdje od tada stalno boravi. God. 1951. seli u Orsay, ljeta provodi u Provansu. U nekoliko navrata posjetio Nizozemsku i Italiju (1975). Izlagao s jugoslavenskim umjetnicima u Slavonskom institutu u Parizu (1927) i na izložbi »Zemlje« u Zagrebu (1929). Grupu napušta 1930.

Početno razdoblje Junekova slikarstva ilustriraju autoportreti (1924, 1925, 1926; *Glava pred zidom*, 1929) koji ga, premda u početku suzdržanije, predstavljaju kao izrazitoga kolorista. Istražuje odnos prostora i boje (*Kocke*, 1934), potom, vjerojatno pod dojmom poznanstva s R. Dufyjem, razrađuje problem odijeljenih zakonitosti crteža i obojenih mrlja. Tada nastaju »pensées peintes« maloga formata, predlošci za buduće slike. Čvrsti obrisi slikanih polja ustupa mjesto slobodnijemu suprotstavljanju kromatskih naglasaka (*À la porte de la Chapelle*, 1932; *Aubervilliers*, 1933; *Na Seini*, prije 1938) i dovodi do razpoznatljivog razdvajanja boje i obrisa, tj. do kompozicije koja sjedinjuje kolorizam i linearno shvaćanje. Sintezu svojih iskustava ostvaruje u djelima *Maternité du Port-Royal* i *Crtač* (1940). Vidljivi su i dodiri s nadrealizmom, od »postzemljaških« tema (crteži: *Sat H*; *Vijesti iz Beča*, 1934) do automatističkih eksperimenata iz 1940. Potonja su ostvarenja srodna u postupku Cézanneovim akvarelima (*Paysage*, 1972). Samostalno je izlagao u Zagrebu (1925, 1935, 1937, 1968, 1981), Beogradu (1937) i Parizu (1969, 1972, 1974, 1977, 1981, 1990). Sudjelovao na skupnim izložbama (s »Grupom hrvatskih umjetnika« 1936–39, kada je posebno vidljiv Junekov utjecaj u našem lik. životu), potom u Parizu, Zagrebu, Beogradu i Barceloni. God. 1975. izabran za dopisnoga člana JAZU.

LIT.: I. Franić, Izložba slika Leona Juneka, Narodne novine, 14. II. 1935. — I. Šrepel, Izložba Leona Juneka u Modernoj galeriji, Jutarnji list, 24. II. 1935. — J. Miše, Junek,

Šeremet i Motika, HR, 1935, 4. — D. Popović, Izložba g. Juneka, Pravda (Beograd), 27. X. 1937. — R. Putar, Prethodnici suvremenog strujanja u slikarstvu, ČIP, 1954, 5. — D. Kalajdžić, K. Tompa, R. Putar i J. Vaništa, Leo Junek, Uz osamdesetu obljetnicu života, 15 dana, 1979, 4–5. — K. Tompa, Leo Junek (katalog), Zagreb 1981. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1988. — I. Zidić, Cigla u »Zemlji« 1929–1935 (katalog), Zagreb 1990. — M. Galić, Tihi odlazak Lea Juneka, Vjesnik, 1. II. 1994. — T. Lalin, Između dviju domovina, Slobodna Dalmacija, 19. II. 1994. — I. Reberski, Realizam dvadesetih godina i hrvatsko slikarstvo (katalog) Zagreb 1994.

Ma. Bć.

JUNG, Izidor, slikar (Valpovo, 8. IV. 1872 – Osijek, 3. VII. 1961). Učio na Obrtnoj školi u Zagrebu (1891–94), Obrtnoj školi Muzeja za umjetnost i industriju u Beču (1894/95), studirao deskriptivnu geometriju u Zagrebu. Slikar umjerena realizma, sklon pripovjedačkomu načinu. Prikazuje motive i likove iz narodnoga života (*Ličanin*, *Dalmatinac*, *Seljanka iz Garčina*), slika pejzaže i mrtve prirode. Predavao crtanje u Bjelovaru, Zemunu i Osijeku.

LIT.: O. Švajcer, Likovni život u Osijeku u razdoblju od 1920. do 1930. godine, Osječki zbornik, 1971, 13. — Z. Kulundžić, Iso Jung – slikar Slavonije, Zbornik Muzeja Đakovštine, Đakovo 1982.

O. Šr.

JURAČIĆ, Dražen, arhitekt (Zagreb, 6. VI. 1948). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1971, gdje radi od 1972. Važnija su mu izvedena djela: nadogradnja Ortopedske klinike na Šalati (1987, s G. Žaja), Dom zdravlja »Centar« (1988, s B. Kinclom), preuređenje kazališta »Komedija« (1988), obnova Židovske općine (1992) – u Zagrebu; vile u New Canaanu (1988) i Greenwichu, SAD (1989) te Dom umirovljenika u Krapini (1992).

BIBL.: *Housing design in successive steps*, u knjizi: Research Report V, Delft 1977; *Zajednički projektni kriteriji stambene izgradnje*, Glasilo Arhitektonskog fakulteta, 1979, 4; *Stambeni niz – niz pojedinosti* (katalog), Zagreb 1982; *O zagrebačkim donjogradskim*